

[Hans Nielsen.]

en hjælpende Haand til Gennemførelsen af dette Forslag. Alle Steder siger de: Det er saglig uforsvarligt, det kan faa de sørgeligste Følger at gennemføre dette Lovforslag. Men for en bestemt Politik's Skyld driver man paa for at gennemføre det.

Jeg skal til Slutning gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Justitsminister i Anledning af den Tale, han holdt her i Tinget for nogle Dage siden. Denne Tale er i og for sig saare interessant; hvis ærede Medlemmer vil læse den igennem fra Begyndelsen til Enden, vil De se, at der findes ikke et eneste anbefalende Ord for dette Lovforslag. Den meste Del af hans Tale er en videnskabelig, juridisk Disput med det ærede Medlem Hr. Holstein, og jeg maa tilstaa, at paa mange Steder hæver den højtærede Justitsminister sig til saadanne Højder, at det ikke er min Hjerne givet at følge ham; jeg maa derfor nøjes med at anstille et Par Lægmandsbetragtninger over denne Tale. Jeg vil først og fremmest henvise til Justitsministerens Udtalelse:

„Det, som er det typiske i dette Lovforslag, er, at en Flerhed staar overfor den enkelte og alene derfor er en Trusel overfor den enkelte.“

Gang paa Gang vender Justitsministeren tilbage til dette, at en Flerhed staar overfor den enkelte, og intetsteds staar der noget som helst om, at den enkelte vil være i Stand til at true og forfølge og som Følge deraf blive straffet efter denne Lov. Det Tilfælde ligger altsaa udenfor, ganske som jeg har opfattet det. Det blev bestridt fra den ærede Ordførers Side, men Justitsministeren afgør denne Trætte ganske resolut, han erkender, at der skal foreligge en Flerhed. (*Trier*: Det staar der ikke et Ord om!). Ja, det er Ministeren, der siger det, han siger: Hovedlinien er ganske klar i saa Henseende, der skal foreligge en Flerhed, og

„hvis det ikke er Arbejderne, der staar overfor Arbejdsgiverne som Organisation, men en Flerhed af Mennesker, der optræder imod en enkelt, da hører Forholdet ind under den foreliggende Lov“. Det forekommer mig, at den højtærede Justitsminister ved denne og flere andre Udtalelser slaar fast, at Loven er udelukkende rettet mod Fagarbejdere og Haandværks-

mestre, der er nødsaget til at optræde i Fællesskab.

Men det bliver jo ret vanskeligt; for den højtærede Justitsminister fortsætter med Hensyn til § 3 i Anledning af Ordene „som tilsigter“ — der maa altsaa være Tale om en Flerhed, som tilsigter, og som derfor skal drages til Ansvar —, at der behøver ikke at foreligge en fuldbyrdet Forbrydelse, for at der skal kunne straffes, det er tilstrækkeligt, at „det har haft et Resultat“. Det er lidt vanskeligt at finde ud af det; hvis man skulde oversætte det populært, kunde man sige omtrent som saa: Jeg kommer op paa en Sporvogn, og der staar en Skruetrækker; og han træder mig over Tærne, han gør det een Gang, han gør det to Gange, og saa siger jeg: nu kan du vente et Øjeblik, saa skal du faa dig et Par blaa Øjne at gaa med! men saa springer han af Sporvognen. Saa har den Trusel afstedkommet et Resultat, selv om der ikke foreligger en fuldbyrdet Forbrydelse. Lad os nu føre dette videre og tænke os, at vedkommende skulde hen og forny en Veksel lige inden Kl. 2, da Banken lukkede, og at det var sidste Frist, hvad saa? Manden springer altsaa af Sporvognen og kommer derfor for sent i Banken, Vekselen bliver ikke fornyet, den bliver protesteret, og derefter skal hele Beløbet udbetales, det kan vedkommende ikke, hvorfor han maaske bliver erklæret konkurs. Saa vil han altsaa kunne anlægge Erstatningssag efter den Lov, der kommer ud af dette Lovforslag. Saa kommer han altsaa og kræver Erstatning hos mig, fordi jeg truede ham med dette Par blaa Øjne eller noget andet, da vi stod deroppe paa Sporvognen. Det vil dog sige, at det kan ikke ske, naar det kun er mig alene, der har truet. Men hvis jeg er i Følge med de ærede Medlemmer Hr. Borgbjerg og Hr. Stauning, og Skruetrækkeren træder os alle tre paa Tærne, og vi derefter blot veksler de Ord: skal det nu ikke være Slut! og en af os derefter siger: ja, nu skal han have en ordentlig Overhaling, og Manden saa springer af Sporvognen, saa foreligger der altsaa en kollektiv Aftale, besluttet af en Flerhed, thi tre maa dog være en Flerhed. Der foreligger Trusel fra en Flerhed. Derefter vil der altsaa kunne følge Idømmelse af Erstatning og alt Tilbehør efter dette udmærkede Lovforslag, som Flertallet gennemfører her i Dag. Man kunde selvfølgelig nævne mange